

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie A.L. wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu
z dnia 26 czerwca 2025 r., sygn. akt II Ka 52/25,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Nisku
z dnia 30 października 2024 r., sygn. akt II K 52/24,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasację od w/w wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego, który zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku. W konkluzji skargi zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia argumentując, że za jego uwzględnieniem przemawia sytuacja rodzinna i życiowa skazanego, a także waga podniesionych zarzutów.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu

odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu.

Jak wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*). Powołanie się na treść zarzutów przez autora kasacji nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku – nie mogą one bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary, bądź z dużą dozą prawdopodobieństwa zaskarżony wyrok zostanie uchylony. Jakkolwiek nie można tego wykluczyć, to jednak brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, iż powinny prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być przecież całościowa ocena trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnego środka zaskarżenia. W niniejszej sprawie nie wykazano szczególnych okoliczności mogących przemawiać za wstrzymaniem wykonania w/w orzeczenia.

Sąd Najwyższy nie neguje trudnej sytuacji rodzinnej i osobistej skazanego, jednakże okoliczności te mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez niego z instytucji prawa karnego wykonawczego. Innymi słowy, tego rodzaju sytuacja może być ewentualnie podstawą do ubiegania się o odroczenie wykonania

kary bądź o udzielenie przerwy w jej odbywaniu w przypadku osadzenia w zakładzie karnym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]